

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, BA, Františkánsky kostol, 21.1.2025, 17.00

Ján 20, 24 - 29: „²⁴ Tu však Tomáš, jeden z dvanástich, prímenom Dvojča, nebol s nimi, keď Ježiš prišiel. ²⁵ Povedali mu teda ostatní učeníci: Videli sme Pána! Ale on im odpovedal: Ak neuvidím stopy klinec v Jeho rukách a nevložím si prst na miesto, kde tie klinec boli, a ruku Mu nevložím do boku, vôbec neuverím. ²⁶ Po ôsmich dňoch zase boli Jeho učeníci dnu; aj Tomáš bol s nimi. A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postavil sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! ²⁷ Potom hovorí Tomášovi: Daj sem prst a pozri sa na moje ruky; daj sem ruku a vlož ju do môjho boku a nebuď neveriaci, ale veriaci. ²⁸ Tomáš mu povedal: Pán môj a Boh môj! ²⁹ A Ježiš mu riekol: Pretože si ma videl, uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.“

Milí bratia, milé sestry v Kristovi!

Vravieva sa: „Neveriaci Tomáš“. No biblický **Tomáš nebol neverec**. Keď Ježiš oznámil, že pôjde smerom k Jeruzalemu do Betánie vzkriesiť Lazara, vystavil sa riziku (por. J 11, 8), ktoré Mu hrozilo priblížením sa k Jeruzalemu. A vtedy Tomáš povedal ďalším učeníkom: „**Podme aj my, aby sme umreli s Ním**“ (J 11, 16)

Pre Tomáša teda nie je príznačnou nevera, ale odhodlanie nasledovať Ježiša až po smrť. Neoddeliť sa od Ježiša - to je vecou Tomášovho srdca.

Keď počas Poslednej večere Ježiš povie učeníkom: „Odídem a pripravím vám miesto ... A cestu, kam idem poznáte“, **iba Tomáš má odvahu priznať svoju nechápavosť**. Ježišovi vraví: „**Nevieme, Pane, kam ideš, ako by sme teda poznali cestu**“ (J 14, 4n). Ostatní sa zrejme hanbili priznať, že nerozumejú. **Tomášova otázka dáva aj**

nám právo prosiť si vysvetlenie od Ježiša. Pán Ježiš ho Tomášovi dal, keď povedal: „*Ja som cesta i pravda i život*“ (J 14, 6).

Možno máš aj ty podobné „tomášovské“ otázky. Možno ťa v živote stretá jeden neúspech za druhým. Vedz, že Ježiš ťa miluje aj s tvojimi nejasnosťami a pochybnosťami. **Milšia Mu je viera s pochybnosťami ako pochybná viera, ktorá zostáva na povrchu.**

Tomáš má odvahu priznať, že nerozumie. S dôverou sa Ježiša pýta a očakáva od Neho svetlo.

Od Tomáša sa môžeme učiť:

- 1. odhodlaniu neoddeliť sa od Ježiša,**
- 2. dôvere očakávať od Ježiša svetlo pre svoju životnú cestu,**
- 3. presvedčeniu, že Ježiš sa dá rozpoznať podľa Jeho rán.** Ježišove rany sú pre Tomáša určujúcim znakom Pánovej totožnosti. V nich sa odhaľuje, ako nesmierne nás Ježiš miloval.
- 4. Od Tomáša sa môžeme učiť neísť vo svojich pochybnostiach preč zo spoločenstva. Tomáš zostáva v kruhu učeníkov navzdory tomu, že ho ich svedectvo nepresvedčilo.**

A práve do spoločenstva učeníkov prichádza Ježiš za Tomášom. Znižuje sa na Tomášovu úroveň. Vraví mu: „*Daj sem prst a pozri sa na moje ruky; daj sem ruku a vlož ju do môjho boku a nebuď neveriaci, ale veriaci.*“

V. 28: „*Odpovedajúc Mu Tomáš povedal: Pán môj a Boh môj.*“ **Tomášove čestné pochybnosti ho**

teda viedli k hlbkej viere, k najkrajšiemu vyznaniu v Novej zmluve: „Pán môj a Boh môj!“

Príbeh Tomáša nás:

a/ Posilňuje, aby sme si nezúfali v našich neistotách – **keď sa naša viera zachveje.**

b/ Ukazuje, že pochybnosť môže vyústiť do svetlého konca.

c/ Povzbudzuje neoddeliť sa od Ježiša

a ani v rozčarovaniach a sklamaniach neopúšťať spoločenstvo. Práve tam za nami Pán prichádza. Nech Ježišovi aj z nášho života znie: „Pán môj a Boh môj!“ Amen.

S použitím: Johannes Rosemann: Pochybnosti kvôli pravde (z nemeckého časopisu Punkt č. 6/1992),

Benedikt XVI.: Apoštoli a prvínučníci Ježiša Krista (vyd. Dobrá kniha, Trnava 2008); Luděk Rejcht: Věřím (Svítání, Praha 1991), Werner de Boor: Evangelium podle Jana 1. díl (vyd. Křesťanské sbory v ČSSR 1984):

Martin Šefranko, zborový farár v Cirkevnom zbore Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Bratislava Legionárska; www.legionarska.sk